

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نویسنده: بشارت)

۱۳ مارچ ۲۰۱۵

زحمتکشان

با آگاهی و همبستگی می توانند به حقوق خود برسند

تعداد زیادی از زحمتکشان کشور ما مصروف انجام کار های سخت با مزد ناچیز هستند که این سختی کار فزیکتی حتا سبب می شود که جان های شیرین خود را از دست بدهند. زحمتکشان کشور ما که در بخش های گوناگون استعداد درخشان دارند و چرخ زندگی کشور ما همین اکنون به دست آنها به حرکت درآمده است، با وجودی که عرق می ریزند و با دست های ترکیده و مزد ناچیز و کار طاقت فرسان به دست می آورند، برای زنده ماندن هزار و یک سخن زشت و ناپسند و توهین و تحقیر را قبول کرده، برای کسانی که با هزار حيله و نیرنگ برای خود زندگی مافیائی ساخته و در قصرهای افسانه ئی که روزی خوابش را هم ندیده بودند، زندگی می کنند، کار می کنند، خود در نهایت فقر و تهیدستی به سر می برند.

برای این که زحمتکشان از این رنج و ستم نجات پیدا کنند، بلند بردن سطح آگاهی و همبستگی آنان بسیار مهم است. در قدم اول باید زحمتکشان کشور ما به این آگاهی برسند که اگر آنها کار نکنند، چرخ زندگی متوقف می شود، اگر آنها کار نکنند و عرق نریزند سرمایه داران و غارتگران به ثروت نمی رسند، آنها باید بفهمند که سرمایه داران و سائر غارتگران به کار آنها نیاز دارند و بدون زحمتکشی آنها ابدأ نمی توانند زندگی افسانه ئی داشته باشند. همین گونه زحمتکشان باید بدانند که نیروی اصلی جامعه آنها هستند، پس آنها بیشتر از دیگران حق دارند زندگی مرفه و آرام داشته باشند. اما تنها آگاهی مهم نیست، همبستگی برای نجات از این همه جور و ستم بسیار اهمیت دارد. زحمتکشان کشور ما با این دو عنصر مهم (آگاهی و همبستگی) می توانند برای نجات از هر نوع ستمگری مبارزه کنند و به رفاه و حقوق خود برسند.

در صورتی که ما زحمتکشان به آگاهی و همبستگی خود توجه نکنیم، ثروتمندان و غارتگران خارجی و داخلی ما را بیش از پیش به فقر می رانند و چپاول می کنند. همین اکنون نزدیک به دو میلیون طفل عزیز کشور ما که در چهره های خسته شان دنیائی از امید می درخشد، به صورت خستگی ناپذیر کار می کنند، زیرا اگر کار نکنند، از گرسنگی می میرند. این کودکان تنها و تنها با آگاهی و همبستگی ما

زحمتکشان به حقوق انسانی شان، آن طوری که لازم است، رسیده می‌توانند. همین گونه، ما تنها و تنها با آگاهی و همبستگی خود می‌توانیم سرنوشت معلمان زحمتکش و ناداری چون **سایره** را عوض کنیم.

معلم **سایره** چرا در مزار شریف مجبور شد که به خاطر زنده ماندن چهار جگرگوشه‌دیگرش، دختر شیرخواره خود را در بدل ۱۴۰۰۰ افغانی به فروش برساند؟ مگر علتش این نیست که ما زحمتکشان هنوز به آگاهی و همبستگی نرسیده ایم. نبود آگاهی ما و نبود همبستگی ما سبب شده است که غارتگران، ما را بیشتر غارت کنند، که چپاولگران، ما را بیشتر چپاول کنند، که قاتلان، ما را بیشتر بکشند، که سوداگران بیشتر ما را فقیر و نادار بسازند.

این ستم و جنایت و بی‌عدالتی را وقتی از بین برده می‌توانیم که زحمتکشان درد دیده و ستم‌دیده کشور ما اول باید آگاه شوند که راه نجات شان فقط و فقط همبستگی است و بعد با همبستگی در راه نجات از ستم‌های گوناگون مبارزه کنند. این کار یک نفر و دو نفر و یک جمع نیست، بلکه کار تک تک زحمتکشان ستم‌دیده است و باید برای آن گام‌های استوار برداشت.